

บทที่ ๕

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์การออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูงจำนวน ๑๐๐ คน จากคำตอบของนักศึกษา ในการทำแบบสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น อาจสรุปผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

- ตอนที่ ๑ ประเภทของข้อผิดพลาด
- ตอนที่ ๒ ลักษณะของข้อผิดพลาด
- ตอนที่ ๓ สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาด

ตอนที่ ๑ ประเภทของข้อผิดพลาด

จากการวิเคราะห์การออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยแยกประเภท เป็น เสียงสระ เสียงพยัญชนะ การออกเสียงเน้นในคำ และการใช้ทำนองเสียง พบข้อผิดพลาดทั้งหมดดังปรากฏในตารางที่ ๑๕

ตารางที่ ๑๕ ข้อผิดพลาดทั้งหมดที่ปรากฏในการออกเสียงแต่ละประเภท

ประเภทของข้อผิดพลาด	จำนวนเต็ม	จำนวนข้อผิดพลาด	ร้อยละ
๑. การใช้ทำนองเสียง	๕,๗๐๐	๒,๗๔๕	๔๘.๑๖
๒. การออกเสียงพยัญชนะ	๖๕,๕๖๔	๒๑,๖๖๑	๓๑.๑๔
๓. การออกเสียงเน้นในคำ	๘,๐๘๔	๒,๔๐๒	๒๙.๗๑
๔. การออกเสียงสระ	๕๐,๑๖๖	๘,๓๗๗	๑๖.๖๘
รวม	๑๓๓,๕๑๔	๓๖,๒๐๕	๒๗.๑๖

ตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นว่า ในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีข้อผิดพลาดที่ปรากฏเฉลี่ยร้อยละ ๒๗.๑๖ ข้อผิดพลาดที่มีอัตราการปรากฏมากที่สุด คือการใช้ทำนองเสียง ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๔๘.๑๖ ของจำนวนเต็มของคำตอบที่ถูกในการใช้ทำนองเสียง และข้อผิดพลาดที่มีอัตราการปรากฏน้อยที่สุด คือ การออกเสียงสระ ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๑๘.๖๕ ของจำนวนเต็มของคำตอบที่ถูกในการออกเสียงสระ ส่วนรายละเอียดของข้อผิดพลาดแต่ละประเภท มีดังต่อไปนี้

๑. ข้อผิดพลาดในการใช้ทำนองเสียง มีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ ๑๕

ตารางที่ ๑๕ ข้อผิดพลาดในการใช้ทำนองเสียงแบบต่าง ๆ

แบบทำนองเสียง	จำนวนเต็ม	จำนวนข้อผิดพลาด	ร้อยละ
๑. / (๒)๓๒ → / ในประโยคที่มีหลายช่วงจังหวะ	๑,๕๐๐	๑,๓๕๒	๙๐.๑๕
๒. / (๒)๓๓ ↗ / ในประโยคที่มีหลายช่วงจังหวะ	๕๐๐	๔๘๖	๙๖.๐๐
๓. / (๒)๓๓ ↘ / ในประโยคที่มีช่วงจังหวะเดียว	๕๐๐	๑๕๕	๓๑.๐๐
๔. / (๒)๓๑ ↘ / ในประโยคที่มีหลายช่วงจังหวะ	๑,๗๐๐	๔๕๐	๒๖.๔๗
๕. / (๒)๓๑ ↗ / ในประโยคที่มีช่วงจังหวะเดียว	๕๐๐	๒๑๘	๔๓.๖๐
รวม	๕,๗๐๐	๒,๗๖๕	๔๘.๑๖

ตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นว่า ในการใช้ทำนองเสียงแบบต่าง ๆ นั้น แบบทำนองเสียงที่มีอัตราการผิดพลาดมากที่สุด คือแบบ / (๒)๓๒ → / ในประโยคที่มีหลายช่วงจังหวะ ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๙๐.๑๕ ของจำนวนเต็มของคำตอบที่ถูกในการใช้แบบทำนองเสียงนี้ รองลงมาคือ การใช้ทำนองเสียงแบบ / (๒)๓๓ ↗ /

ในประโยคที่มีหลายช่วงจังหวะ ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๕๔ ของจำนวนเต็มของคำตอบที่ถูกในการใช้แบบทำนองเสียงนี้ ข้อผิดพลาดที่เป็นอันดับที่สามคือ การใช้ทำนองเสียงแบบ / (๒)๓๓ ๗/ ในประโยคที่มีช่วงจังหวะเดียว ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๔๘.๗๕ ของจำนวนเต็มของคำตอบที่ถูกในการใช้แบบทำนองเสียงนี้

นอกจากนี้ยังมีข้อผิดพลาดในการใช้ทำนองเสียงแบบ / (๒)๓๑ ๖/ ในประโยคที่มีหลายช่วงจังหวะ ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๒๘.๘๒ ของจำนวนเต็มของคำตอบที่ถูกในการใช้แบบทำนองเสียงนี้

แบบทำนองเสียงที่มีอัตราการใช้ฉีกน้อยที่สุด คือแบบ / (๒)๓๑ ๖/ ในประโยคที่มีช่วงจังหวะเดียว ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๒๗.๒๕ ของจำนวนเต็มของคำตอบที่ถูก ในการใช้แบบทำนองเสียงนี้

๒. ข้อผิดพลาดในการออกเสียงพยัญชนะ มีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ ๑๒

ตารางที่ ๑๒ ข้อผิดพลาดในการออกเสียงพยัญชนะแต่ละประเภท

ประเภทของเสียงพยัญชนะ	จำนวนเต็ม	จำนวนข้อผิดพลาด	ร้อยละ
๑. เสียงพยัญชนะความท้ายคำ	๘,๑๓๖	๕,๔๑๔	๖๖.๕๔
๒. เสียงพยัญชนะความต้นคำ	๕,๓๒๐	๒,๗๐๗	๕๐.๘๘
๓. เสียงพยัญชนะเกี่ยวท้ายคำ	๒๐,๔๒๒	๗,๑๒๒	๓๔.๘๗
๔. เสียงพยัญชนะเกี่ยวกลางคำ	๘,๓๔๔	๒,๘๖๐	๓๐.๖๑
๕. เสียงพยัญชนะเกี่ยวต้นคำ	๒๖,๓๔๒	๓,๕๕๘	๑๓.๕๑
รวม	๖๘,๕๖๔	๒๑,๖๖๑	๓๑.๑๔

ตารางที่ ๑๖ แสดงให้เห็นว่า ในการออกเสียงพยัญชนะ ข้อผิดพลาดที่พบบ่อยที่สุด คือ การออกเสียงพยัญชนะควบท้ายคำ ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๖๖.๕๘ ของจำนวนเต็มของคำตอบที่ถูกในการออกเสียงพยัญชนะควบท้ายคำ รองลงมาคือ การออกเสียงพยัญชนะควบต้นคำ ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๕๐.๘๘ ของจำนวนเต็มของคำตอบที่ถูกในการออกเสียงพยัญชนะควบต้นคำ ข้อผิดพลาดที่พบบ่อยที่สุดในการปรากฏเป็นอันดับสามคือ การออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวท้ายคำ ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๓๔.๘๗ ของจำนวนเต็มของคำตอบที่ถูกในการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวท้ายคำ

นอกจากนี้ ยังมีข้อผิดพลาดในการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวกลางคำ ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๓๐.๖๑ ของจำนวนเต็มของคำตอบที่ถูกในการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวกลางคำ

ข้อผิดพลาดที่พบบ่อยน้อยที่สุด คือการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวต้นคำ ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๑๓.๕๑ ของจำนวนเต็มของคำตอบที่ถูกในการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวต้นคำ

๓. ข้อผิดพลาดในการออกเสียงเน้นในคำ มีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ ๑๗

ตารางที่ ๑๗: ข้อผิดพลาดในการออกเสียงเน้นในคำแต่ละประเภท

ประเภทของคำที่ออกเสียงเน้นผิด	จำนวนเต็ม	จำนวนข้อผิดพลาด	ร้อยละ
๑. คำโคคที่มี ๓ พยางค์	๑,๒๒๖	๖๑๖	๕๐.๒๘
๒. คำโคคที่มี ๔ พยางค์	๒๐๘	๓๐๒	๕๐.๐๐
๓. คำประสม	๔๒๐	๑๖๘	๔๐.๒๓
๔. คำโคคที่มี ๕ พยางค์	๒๐๐	๒๐๖	๓๔.๓๓
๕. คำโคคที่มี ๒ พยางค์	๕,๒๓๘	๑,๑๐๘	๒๑.๐๘
รวม	๘,๐๘๘	๒,๔๐๒	๒๙.๗๑

ตารางที่ ๑๗ แสดงให้เห็นว่า ในการออกเสียงเน้นในคำ ข้อผิดพลาดที่มากที่สุด คือ การออกเสียงเน้นในคำโคตที่มี ๓ พยางค์ ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๕๐.๒๔ ของจำนวนเต็มของคำโคตที่มี ๓ พยางค์ รองลงมาคือ การออกเสียงเน้นในคำโคตที่มี ๔ พยางค์ ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐ ของจำนวนเต็มของคำโคตที่มี ๔ พยางค์ ข้อผิดพลาดที่มากที่สุดของการปรากฏเป็นอันดับสาม คือ การออกเสียงเน้นในคำประสม ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๔๐.๒๓ ของจำนวนเต็มของคำประสม

นอกจากนี้ยังมีข้อผิดพลาดในการออกเสียงเน้นในคำโคตที่มี ๕ พยางค์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๓๔.๓๓ ของจำนวนเต็มของคำโคตที่มี ๕ พยางค์

ข้อผิดพลาดที่น้อยที่สุดของการปรากฏ คือ การออกเสียงเน้นในคำโคตที่มี ๒ พยางค์ ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๒๑.๐๔ ของจำนวนเต็มของคำโคตที่มี ๒ พยางค์

๔. ข้อผิดพลาดในการออกเสียงสระ มีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ ๑๘ ตารางที่ ๑๘ ข้อผิดพลาดในการออกเสียงสระแต่ละประเภท

ประเภทของเสียงสระ	จำนวนเต็ม	จำนวนข้อผิดพลาด	ร้อยละ
๑. สระเดี่ยว	๔๖, ๓๒๒	๕, ๑๐๑	๑๕.๖๔
๒. สระประสม	๓, ๔๔๔	๒๗๖	๗.๑๔
รวม	๕๐, ๑๖๖	๕, ๓๗๗	๑๒.๖๘

ตารางที่ ๑๘ แสดงให้เห็นว่า ในการออกเสียงสระ ข้อผิดพลาดที่มากที่สุดของการปรากฏมากที่สุดคือ การออกเสียงสระเดี่ยว ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๔ ของจำนวนเต็มของคำตอบที่ถูกต้องในการออกเสียงสระเดี่ยว ข้อผิดพลาดที่น้อยที่สุดของการปรากฏมากที่สุดคือ การออกเสียงสระประสม ซึ่งมีข้อผิดพลาดเป็นร้อยละ ๗.๑๔ ของจำนวนเต็มของคำตอบที่ถูกต้องในการออกเสียงสระประสม

ตอนที่ ๒ ลักษณะของข้อผิดพลาด

จากการวิเคราะห์ลักษณะของข้อผิดพลาดในการออกเสียงแต่ละประเภท พบลักษณะของข้อผิดพลาด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. ลักษณะของข้อผิดพลาดในการใช้ท่านองเสียง มีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ ๑๕

ตารางที่ ๑๕ ลักษณะของข้อผิดพลาดในการใช้ท่านองเสียง

ประเภท ของ ข้อผิดพลาด	ของ ข้อผิดพลาด	จำนวนข้อผิดพลาด					รวม	ร้อยละ
		/๒๓๑๖/ ประโยคประโยค ที่มีช่วง จังหวัด	/๒๓๓๗/ ประโยคประโยค ที่มีช่วง จังหวัด	/๒๓๑๖/ ประโยคประโยค ที่มีหลาย ช่วงจังหวัด	/๒๓๓๗/ ประโยคประโยค ที่มีหลาย ช่วงจังหวัด	/๒๓๒๒-/ ประโยค ที่มีหลาย ช่วงจังหวัด		
		เดียว	เดียว	หะ	หะ	หะ		
๑. ใช้ระดับเสียงผิด		๘๓	๑๘๑	๑๕๒	๓๘๑	๕๖๓	๑,๒๕๐	๔๖.๘๘
๒. เว้นช่วงเสียง มากเกินไปพร้อม กับใช้ระดับเสียง ผิด		๒๓	๘๘	๑๘๘	-	๓๘๙	๕๗๑	๒๐.๘๐
๓. ไม่ออกเสียงเน้น		๓๖	-	๒๘	๑๘๕	๒๖๐	๔๓๐	๑๗.๑๒
๔. เว้นช่วงเสียง มากเกินไป		๖๘	๑๐	๑๘๘	-	๑๖๖	๓๘๘	๑๕.๑๘
๕. เว้นช่วงเสียง มากเกินไปพร้อม กับไม่ออกเสียง เน้น		๒	๘	๑๒	-	๘	๒๖	๐.๘๕
รวม		๒๑๘	๑๘๘	๔๕๐	๕๖๖	๑,๓๕๖	๒,๓๕๕	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นว่า ลักษณะของข้อฝึกที่ปรากฏมากที่สุดในการใช้ทำนองเสียง คือการใช้ระดับเสียงฝึก ลักษณะของข้อฝึกนี้ มีปรากฏในการใช้ทำนองเสียงทุกแบบ ตัวอย่างเช่น

ข้อความที่ต้องใช้แบบ / (๒)๓๒ → / นักศึกษาออกเสียงฝึกเป็นแบบ / (๒)๓๑ > / เช่น

She couldn't do it, ... เป็น She couldn't do it, ...

ข้อความที่ต้องใช้แบบ / (๒)๓๑ > / นักศึกษาออกเสียงฝึกเป็นแบบ / (๒)๓๒ → / หรือ / (๒)๓๓ > / เช่น

Good to see you too เป็น Good to see you too,

Where shall I meet you? เป็น Where shall I meet you?

ข้อความที่ต้องใช้แบบ / (๒)๓๓ > / นักศึกษาออกเสียงฝึกเป็นแบบ / (๒)๓๑ > / เช่น

Did it hurt you? เป็น Did it hurt you?

Mr. Joim, ... เป็น Mr. Joim,

ลักษณะของข้อฝึกที่พบรองลงมาคือ การเว้นช่วงเสียงมากเกินไปพร้อมกับใช้ระดับเสียงฝึกด้วย ลักษณะของข้อฝึกนี้มีปรากฏในการใช้ทำนองเสียงทุกแบบ ยกเว้นแบบ / (๒)๓๓ > / ในประโยคที่มีหลายช่วงจังหวะ ตัวอย่างเช่น

ข้อความที่ต้องใช้แบบ / (๒)๓๒ → / นักศึกษาออกเสียงฝึกเป็นแบบ / (๒)๓๑ > / (๒)๓๑ > / เช่น

What a wonderful meal they'll make, ... เป็น

What a wonderful meal they'll make, ...

ข้อความที่ต้องใช้แบบ / (๒)๓๑ ๖ / นักศึกษาออกเสียงผิดเป็นแบบ / (๒)๓๒ →
 (๒)๓๑ ๖ (๒)๓๑ ๖ / หรือ / (๒)๓๑ ๖ (๒)๓๑ ๖ / เช่น

... until he had no strength left. เป็น

... until, he had no strength left.

Where is your car? เป็น Where is your car?

และข้อความที่ต้องใช้แบบ / (๒)๓๓ ๗ / นักศึกษาออกเสียงผิดเป็นแบบ / (๒)๓๒ →
 (๒)๓๑ ๖ / เช่น

Would you like to go to the movie tonight? เป็น

Would you like to go to, the movie tonight?

ลักษณะของข้อผิดที่ปรากฏเป็นอันดับสามคือ การไม่ออกเสียงเน้นในแต่ละ
 ช่วงจังหวะของประโยค หรือใช้ระดับเสียงเท่ากันตลอดแบบ / ๒๒ → / ลักษณะ
 ของข้อผิดนี้มีปรากฏในการใช้ทำนองเสียงทุกแบบยกเว้นแบบ / (๒)๓๓ ๗ / ในประ
 โยคที่มีช่วงจังหวะเดียว ตัวอย่างเช่น

Yes, I guess so. เป็น Yes, I guess so.

One, two, three, four, five เป็น One, two, three, four, five

๒. ลักษณะของข้อผิดในการออกเสียงพยัญชนะ มีรายละเอียดดังปรากฏ
 ในตารางที่ ๒๐

ตารางที่ ๒๐ ลักษณะของข้อผิดพลาดในการออกเสียงพยัญชนะ

ลักษณะของข้อผิดพลาด	จำนวนข้อผิดพลาด					รวม	ร้อยละ
	พยัญชนะเสียงเดียว		พยัญชนะเสียงควบคู่กัน		รวม		
	พยัญชนะเสียงเดียว	พยัญชนะเสียงควบคู่กัน	พยัญชนะเสียงเดียว	พยัญชนะเสียงควบคู่กัน			
๑. เปลี่ยนเสียง	๓,๕๕๖	๔,๕๒๓	๒,๒๔๑	๑,๒๔๓	๑,๐๐๕	๑๒,๕๖๘	๕๘.๐๒
๒. ลกเสียง	-	-	-	๖๓๘	๓,๒๗๘	๓,๘๑๖	๑๘.๐๘
๓. ไม่ออกเสียง	-	๒,๕๗๓	๕๕	-	๓๗	๒,๖๑๐	๑๒.๕๑
๔. เพิ่มเสียง	๒	๑	๕๒๓	๖๕๒	๑๓๘	๑,๒๐๖	๕.๕๗
๕. ลกเสียงพร้อมกับ เปลี่ยนเสียง	-	-	-	๑๗	๕๓๕	๕๕๒	๔.๕๐
๖. เพิ่มเสียงพร้อมกับ เปลี่ยนเสียง	-	๒๕	๕๗	๑๖๖	๒๐	๓๐๘	๑.๔๒
รวม	๓,๕๕๘	๗,๑๒๒	๒,๘๖๐	๒,๗๐๗	๕,๔๑๘	๒๑,๖๖๑	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒๐ แสดงให้เห็นว่า ลักษณะของข้อผิดพลาดที่ปรากฏมากที่สุดในการออกเสียงพยัญชนะ คือ การเปลี่ยนพยัญชนะจากเสียงหนึ่งไปเป็นอีกเสียงหนึ่ง ลักษณะนี้มีปรากฏในการออกเสียงพยัญชนะทุกประเภท ตัวอย่างเช่น

ออกเสียง /g-/	เป็น /k-/	เช่นคำว่า	gate /get/	เป็น /ket/
" /-l/	" /-w/	"	deal /dil/	" /diw/
" /-v-/	" /-w-/	"	over /ove/	" /owe/
" /gr-/	" /kl-/	"	green /grin/	" /klin/
" /-ŋθ/	" /-nc̣/	"	length /lenθ/	" /lenc̣/

ลักษณะของข้อผิดพลาดที่พบบ่อยลงมา คือ การลดเสียงพยัญชนะ ลักษณะนี้ปรากฏเฉพาะในการออกเสียงพยัญชนะควบ ตัวอย่างเช่น

ออกเสียง /dw-/ เป็น /w-/ เช่นคำว่า dwell /dwell/ เป็น /wew/
 " /-lm/ " /-m/ " film /film/ " /fim/

ลักษณะของข้อผิดพลาดที่พบเป็นอันกับสามคือ การไม่ออกเสียงพยัญชนะ ลักษณะนี้ปรากฏเฉพาะการออกเสียงท้ายคำหรือกลางคำ ตัวอย่างเช่น

ไม่ออกเสียง /-r/ เช่นคำว่า require /rɪkwaɪr/ เป็น /rɪkwaɪ /
 " /-d-/ " couldn't /kʊdnt/ " /kunt/
 " /-nd/ " ground /graʊnd/ " /klaʊ /

ลักษณะของข้อผิดพลาดอีกอย่างหนึ่งคือ การเพิ่มเสียงพยัญชนะหรือสระ ตัวอย่างเช่น

ออกเสียง /s-/ เป็น /sw-/ เช่นคำว่า solved /sɒlvd/ เป็น /swɔrd/
 " /-p/ " /-ps/ " ripe /raɪp/ " /rips/
 " /-ð/ " /-ðt/ " weather /weðə/ " /weðtə/
 " /tw-/ " /təw-/ " twice /twɑɪs/ " /təwɑɪs/
 " /-ɔt/ " /-çet/ " watched /wɔtʃt/ " /wɔçet/

นอกจากนี้ยังมีข้อผิดพลาดในลักษณะของการลดเสียงพร้อมกับเปลี่ยนเสียงพยัญชนะ ลักษณะนี้ปรากฏเฉพาะการออกเสียงพยัญชนะควบ ตัวอย่างเช่น

ออกเสียง /θr-/ เป็น /t-/ เช่นคำว่า three /θri/ เป็น /ti/
 " /-nɔŋ/ " /-n/ " range /reɪŋ/ " /reɪn/

ลักษณะของข้อผิดพลาดที่ปรากฏน้อยที่สุดในการออกเสียงพยัญชนะคือ การเพิ่มเสียงพร้อมกับเปลี่ยนเสียงพยัญชนะ ลักษณะนี้มีปรากฏในการออกเสียงพยัญชนะทุกประเภท ยกเว้น พยัญชนะเดี่ยวต้นคำ ตัวอย่างเช่น

ออกเสียง /-j/ เป็น /-tce/ เช่นคำว่า judge /jɔj/ เป็น /cetce^{๑๒๑}/
 " /-j-/ " /-tk-/ " budget/bɛjst/ " /betket/
 " /skr-/ " /sɛkl-/ " screen/skrin/ " /sɛklin/
 " /lvd/ " /-wvet/ " solved/solvd/ " /sowvet/

๓. ลักษณะของชนิดในการออกเสียงเน้นในคำ ดังรายละเอียดปรากฏใน ตารางที่ ๒๑.

ตารางที่ ๒๑. ลักษณะของชนิดในการออกเสียงเน้น

ลักษณะของชนิด	จำนวนชนิด					รวม	ร้อยละ
	คำประสม	คำโคกที่มีสองพยางค์	คำโคกที่มีสามพยางค์	คำโคกที่มีสี่พยางค์	คำโคกที่มีห้าพยางค์		
	๑	๒	๓	๔	๕		
๑. ออกเสียงเน้น ชนิดคำแทน	๓๘	๘๕๒	๖๑๖	๓๐๒	๒๐๖	๒,๐๔๔	๘๕.๑๐
๒. ไม่ออกเสียงเน้น	๑๐๑	๒๕๓	-	-	-	๓๕๔	๑๔.๘๐
รวม	๑๓๙	๑,๑๐๕	๖๑๖	๓๐๒	๒๐๖	๒,๕๖๘	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒๑ แสดงให้เห็นว่า ลักษณะของชนิดที่พบมากที่สุดในการออกเสียงเน้นในคำคือ การออกเสียงเน้นชนิดคำแทน ลักษณะนี้มีปรากฏในการออกเสียงเน้นคำทุกประเภท ตัวอย่างเช่น

คำเน้นหนักที่พยางค์ที่ ๑ ออกเสียงชนิด เป็น เน้นหนักที่พยางค์ที่ ๒ หรือ ๓ หรือ ๔
 เช่น greenhouse เป็น greenhóuse
 noticed " noticed
 cinema " cinemá
 military " military, militarý

คำเน้นหนักที่พยางค์ที่ ๒ ออกเสียงชนิด เป็น เน้นหนักที่พยางค์ที่ ๑ หรือ ๒ หรือ ๓ หรือ ๔ หรือ ๕ เช่น

himsélf	เป็น	himsélf
forget	"	fóret
develóp	"	dévelop, développ
available	"	available
vocabuláry	"	vocabuláry

คำเน้นหนักที่พยางค์ที่ ๓ ออกเสียงผิด เป็น เน้นหนักที่พยางค์ที่ ๑ หรือ ๔ หรือ ๕

เช่น	engineér	เป็น	engineer
	intermédiaire	"	intermediate
	internáショナル	"	international

ลักษณะของข้อผิดอีกประการหนึ่งคือ การไม่ออกเสียงเน้นในคำ ลักษณะนี้มีปรากฏเฉพาะการออกเสียงเน้นคำประสมและคำโคคที่มี ๒ พยางค์ ตัวอย่างเช่น ไม่ออกเสียงเน้นคำว่า railway, weather, require

๔. ลักษณะของข้อผิดในการออกเสียงสระ มีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ ๒๖

ตารางที่ ๒๖ ลักษณะของข้อผิดในการออกเสียงสระ

ลักษณะของข้อผิด	จำนวนข้อผิด			ร้อยละ
	สระเดี่ยว	สระประสม	รวม	
๑. เปลี่ยนเสียง	๘,๕๘๕	๓๐	๘,๖๑๕	๘๑.๘๗
๒. เพิ่มเสียง	๒๘๑	-	๒๘๑	๓.๐๐
๓. เพิ่มเสียงพร้อมกับเปลี่ยนเสียง	๒๐๐	-	๒๐๐	๒.๑๓
๔. ลดเสียง	-	๑๘๖	๑๘๖	๑.๕๖
๕. ลดเสียงพร้อมกับเปลี่ยนเสียง	-	๑๐๐	๑๐๐	๑.๐๗
๖. ไม่ออกเสียง	๓๕	-	๓๕	๐.๓๗
รวม	๘,๑๐๑	๒๗๖	๘,๓๗๗	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒๒ แสดงให้เห็นว่า ลักษณะของข้อผิดพลาดที่ปรากฏมากที่สุดในการออกเสียงสระ คือการเปลี่ยนเสียงสระเสียงหนึ่งเป็นอีกเสียงหนึ่ง ลักษณะนี้มีปรากฏในการออกเสียงสระทั้งสองประเภท ตัวอย่างเช่น

นักศึกษาออกเสียง /e/ เป็น /æ/ เช่นคำว่า maze /mez/ เป็น /mæz/
 " " /aʊ/ " /ʊə/ " sour/saur/ " /sʊə/

ลักษณะของข้อผิดพลาดที่พบบ่อยลงมาคือ การเพิ่มเสียงสระ ลักษณะนี้มีปรากฏเฉพาะการออกเสียงสระเดี่ยว ตัวอย่างเช่น

นักศึกษาออกเสียง /e/ เป็น /ie/ เช่นคำว่า manner/mæne/ เป็น /mænie/

ลักษณะข้อผิดพลาดที่เป็นอันกำสามคือ การเพิ่มเสียงพยัญชนะพร้อมกับการเปลี่ยนเสียงสระเป็นอีกเสียงหนึ่ง ลักษณะนี้มีปรากฏเฉพาะการออกเสียงสระเดี่ยว ตัวอย่างเช่น

นักศึกษาออกเสียง /u/ เป็น /rʊ/ เช่นคำว่า dew /dyu/ เป็น /drʊ/

ลักษณะของข้อผิดพลาดอีกอย่างหนึ่งคือ การลดเสียงสระประสมเป็นสระเดี่ยว ตัวอย่างเช่น

นักศึกษาออกเสียง /aɪ/ เป็น /a/ เช่นคำว่า time /taɪm/ เป็น /tam/

นอกจากนี้ยังมีลักษณะของการลดเสียงสระพร้อมทั้งเปลี่ยนเสียงสระที่เหลือเป็นสระอื่น ลักษณะนี้มีปรากฏเฉพาะการออกเสียงสระประสม ตัวอย่างเช่น

นักศึกษาออกเสียง /aɪ/ เป็น /æ/ เช่นคำว่า require เป็น /likwæ/
 /rɪkwair/

ลักษณะของข้อผิดพลาดที่ปรากฏน้อยที่สุดในการออกเสียงสระคือ การไม่ออกเสียง ลักษณะนี้มีปรากฏเฉพาะในการออกเสียงสระเดี่ยว ตัวอย่างเช่น

นักศึกษาไม่ออกเสียง /ə/ ในคำว่า oranges /ɔrenʒəz/ เป็น /ɔlen/

ตอนที่ ๓ สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาด

จากผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดซึ่งเป็นปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. สาเหตุจากการแทรกแซงของภาษาไทย

เนื่องจากระบบเสียงภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีส่วนที่แตกต่างกันมาก นักศึกษาอาจไม่สามารถแยกแยะระบบเสียงทั้งสองออกจากกัน หรือใช้ปะปนกัน ทำให้ออกเสียงภาษาอังกฤษผิด โดยมีภาษาไทยแทรกแซง ดังตัวอย่างที่ได้จากผลการวิจัยนี้ คือ

๑.๑ ความสับสนเนื่องจากเสียงที่มีในภาษาอังกฤษ แต่ภาษาไทยไม่มี ทำให้นักศึกษาออกเสียงโดยใช้ภาษาไทยที่มีลักษณะใกล้เคียงแทน ตัวอย่างเช่น

- การใส่เสียงไม่ก้องในภาษาไทยแทนพยัญชนะเสียงก้องในภาษาอังกฤษ เช่น

นักศึกษาก่อเสียง	gate	/get/	เป็น	/ket/	
"	"	thread	/θred/	"	/tret/
"	"	lizard	/lized/	"	/lisat/

- การใช้เสียงหยุดในภาษาไทยแทนพยัญชนะเสียงเสียดแทรกและเสียงก้องเสียดแทรกในภาษาอังกฤษ เช่น

thought	/θɔt/	นักศึกษาก่อเสียงเป็น	/tɔt/	
jean	/ʃin/	"	"	/cin/

ดูรายละเอียดในบทที่ ๓ การเปรียบเทียบระบบเสียงภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

rouge /ruʒ/ นักศึกษาออกเสียงเป็น /rut/

reach /rič/ " " /rit/

- การใช้เสียงสระแทรกระหว่างพยัญชนะควบคู่กันในภาษาอังกฤษ

เช่น

dwel /dweɪ/ นักศึกษาออกเสียงเป็น /diweɪ/

slave /sleɪ/ " " /saleɪ/

square /skweɪ/ " " /sekweɪ/

- การใช้เสียงสะกดเสียงใดเสียงหนึ่งใน ๔ เสียงของภาษาไทย แทนเสียงท้ายคำของภาษาอังกฤษที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เช่น

have /hæv/ นักศึกษาออกเสียงเป็น /həp/

both /boθ/ " " /bot/

leg /ləg/ " " /lek/

deal /di:l/ " " /diw/, /din/

- การออกเสียงเน้นที่พยางค์ท้ายของคำหรือข้อความแทนการออกเสียงเน้นที่พยางค์อื่น ๆ เช่น

confident เป็น confident

develop " develop

intermediate " intermediate

....., it's good to see you " ... , it's good to see you.

- การใช้ระดับเสียงท้ายช่วงจังหวะหนึ่ง ๆ เป็นระดับกลางหรือต่ำ แทนการไหลปลายเสียงขึ้นสูง (rising contour) ในคำพูดที่แสดงการเรียกขาน เช่น

$$\begin{array}{c} 3 \\ \text{Mr.} \text{---} \text{John} \\ 2 \end{array}$$
 เป็น

$$\begin{array}{c} \text{Mr.} \text{---} \text{John} \\ 2 \quad 2 \end{array}$$
 หรือ

$$\begin{array}{c} 3 \\ \text{Mr.} \text{---} \text{John} \\ 2 \quad 1 \end{array}$$

๑.๒ สาเหตุจากลักษณะเสียงที่ภาษาไทยมี แต่ภาษาอังกฤษไม่มี
ตัวอย่างเช่น

- การออกเสียงคำหลายพยางค์ โดยแยกแต่ละพยางค์ออกจากกันเสมือนเป็นคำพยางค์เดี่ยวหลาย ๆ คำ ด้วยการเพิ่มเสียงพยัญชนะกลางคำอีก ๑ เสียง เช่น

นักศึกษาออกเสียงคำว่า appear /ə'pi:r/ เป็น /ə'pɪə/
" " ever /evə/ " /epwə/
" " budget /bə'dʒɪt/ " /betɕet/

- การเว้นช่วงเสียงระหว่างคำหรือข้อความเดียวกัน เช่น
นักศึกษาออกเสียงคำว่า supervisor /supə'veɪzə/ เป็น /supə + wəɪsə/
communication /kə'mju:nɪkə'sjən/ /kə'mmuni + kə'tʃən/
He jumped again and again.. เป็น He jumped → again → and again

๑.๓ การละเลยการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ภาษาไทยไม่มี
ตัวอย่างเช่น

- การไม่ออกเสียงพยัญชนะหลังสระประสม เช่น
นักศึกษาออกเสียงคำว่า five /faɪv/ เป็น /faɪ/
" " ground /graʊnd/ " /klaʊ/
" " voice /vɔɪs/ " /vɔɪ/
- การละเลยการใช้ระดับเสียงหลายระดับในข้อความหนึ่ง ๆ
แต่ใช้ระดับเสียงเดียวกันตลอดข้อความ เช่น

... , $\frac{1}{2}$ $\overset{3}{\text{I guess so.}}$ $\underset{1}{\text{}}$ เป็น ... , $\frac{1}{2}$ I guess so. $\frac{2}{2}$

๒. สาเหตุจากความยากของตัวภาษาอังกฤษเอง

ข้อนี้บางลักษณะไม่ได้เกิดจากการแทรกแซงของภาษาไทย แต่เกิดจากความยากของตัวภาษาเอง ทั้งตัวอย่างที่ได้จากผลการวิจัยนี้ คือ

๒.๑ ความสับสนในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวสะกด ตัวอย่างเช่น

- การออกเสียงตามตัวสะกดในคำ เช่น

นักศึกษาออกเสียงคำว่า	please	/pliz/	เป็น	/plis/
"	pleasure	/pleʒə/	"	/plisue/
"	message	/mesɪʃ/	"	/metset/
- การออกเสียงโดยเทียบตัวสะกดกับคำที่คล้ายกัน เช่น

ออกเสียงคำว่า	beggar	/bege/	เทียบกับ	far	/far/	เป็น	/bega/
"	singer	/sine/	"	finger	/finge/	"	/singə/
"	weather	/weðə/	"	author	/ʋə/	"	/weðə/

๒.๒ พยัญชนะควบในภาษาอังกฤษประกอบด้วยเสียงหลายเสียง ยากต่อการออกเสียงให้ครบทุกเสียง ตัวอย่างเช่น

คำว่า	asked	/æskt/	ออกเสียงเป็น	/æsk/	หรือ	/æs/
"	widths	/wɪðs/	"	/wɪðs/	"	/wɪθ/
"	thousandths	/θaʋzəndθs/	"	/taʋsens/	"	/taʋsən/

๒.๓ ตำแหน่งของพยางค์ที่ออกเสียงเน้นในคำภาษาอังกฤษไม่มีกฎตายตัว แม้จะมีข้อสังเกตบ้างแต่ก็ไม่เสมอไป ทำให้ออกเสียงเน้นหนักผิดตำแหน่งได้ ตัวอย่างเช่น

cinema	เป็น	cinemá
himsélf	"	hímself
aváilable	"	avaiáble

๓. สาเหตุจากความผิดพลาดของนักศึกษาเองในการพัฒนาการใช้ภาษา

จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่า ข้อผิดพลาดลักษณะไม่ได้เกิดจากการแทรกแซงของภาษาไทยหรือความยากของภาษาอังกฤษ จึงน่าจะเกิดจากความผิดพลาดของนักศึกษาเองในขณะที่มีการพัฒนาการใช้ภาษา ทั้งตัวอย่างที่ได้จากผลการวิจัยนี้ คือ

๓.๑ ความพลั้งเผลอในเรื่องตัวสะกดทำให้ออกเสียงคำสับสนกับคำอื่น
ตัวอย่างเช่น

ออกเสียงคำว่า	site /sait/	เป็น	/sit/	เพราะสับสนกับคำว่า	sit
"	sour /saur/	"	/chua/	"	sure
"	glide /glaid/	"	/glæd/	"	glad

๓.๒ ความเลินเล่อในการออกเสียง /r/ ซึ่งเป็นเสียงปัญหาของภาษาไทยอยู่แล้ว ตัวอย่างเช่น

นักศึกษากออกเสียงคำว่า	robber /rɒbe/	เป็น	/lɒbe/
"	marry /mæri/	"	/mæli/
"	bright /braɪt/	"	/blaɪt/

๓.๓ ความผิดพลาดเนื่องจากพยายามออกเสียงที่ออกยากให้ชัดเจนมากเกินไป ตัวอย่างเช่น

นักศึกษากออกเสียงคำว่า	judge /jʌɟ/	เป็น	/catce/
"	freeze /friz/	"	/frɪtʃən/
"	text /teksts/	"	/tektɪst/

๓.๔ ความผิดพลาดในการเว้นช่วงเสียง โดยละเลยความหมายแต่ละช่วงจังหวะ ตัวอย่างเช่น

He jumped again → and again until → he had no strength → left ↘
Ann lives in a green house which → has a greenhouse ↘